

Inima divină

Inima divină

„I S-a făcut milă". (Matei 9.36) „Domnul este plin de milă și de îndurare". (Iacov 5.11) „Atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu" (Ioan 3.16). Iau cunoștință de ceea ce era în inima lui Dumnezeu, în urma dovezii pe care El a dat-o prin faptele Sale. El S-a gîndit la starea mea cînd nu eram decît un păcătos și aveam nevoie de iubirea Lui. „Dumnezeu își arată dragos-tea Lui față de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi" (Romani 5.8). În felul acesta știu că inima lui Dumnezeu este cea care pune în mișcare toate faptele, că este izvorul tuturor. El poate să aibă milă cu cea mai adîncă duioșie, căci El a venit chiar în mijlocul nostru. Dacă omul nu are inimă pentru Domnul Isus Hristos, Domnul Hristos are inimă pentru om. Există destulă inimă în Domnul Hristos pentru a putea deosebi pe a celui mai rău păcătos. Acesta din urmă găsește că are dreptul la inima lui Dumnezeu, cînd el nu găsește nimic drept în propria sa inimă. Femeia păcătoasă iubea mult, pentru că i se iertase mult (Luca 7). O inimă zdrobită înțîlnea inima lui Dumnezeu și inima lui Dumnezeu Se apropia de o inimă zdrobită. Lucru minunat: ca inima omului să înțîlnească într-adevăr inima lui Dumnezeu! Mîna lui Dumnezeu nu lucrează altfel decît potrivit cu inima Sa plină de o dragoste nemărginită pentru noi. Chiar dacă El găsește că este bine ca o întristare să ne atingă, chiar dacă El ne-o trimite, ea vine de la o mîna care nu se înșală niciodată și corespunde totdeauna unei inimi a cărei dragoste este desăvîrșită. Domnul Isus Hristos putea să spună: „Te-am slăvit" (Ioan 17.4). Cu cît era mai mare răul pe pămînt, cu atît Tatăl era mai slăvit în El. Niciodată enervarea nu a umbrit sufletul Domnului Hristos. Nici o „împotrivire a păcătoșilor" nu-L împiedica vreodată să aibă aceeași inimă pentru om și pentru Tatăl. O inimă zdrobită se potrivește unui Dumnezeu care vindecă inima. Cînd cercetăm viața Domnului Hristos aici pe pămînt și învățăm să-L cunoaștem inima și motivele care o însuflețesc, cît de superficiali ne găsim pe noi! Cît de adînci și nepătrunse pentru noi sînt suferințele sufletului Său în mijlocul unei astfel de lumi! Orice lucru care poate produce în noi îngrijorare, produce totodată grija deosebită a lui Dumnezeu pentru noi. Există mult mai multă realitate decît gîndim în activitatea plină de atenție a dragostei lui Dumnezeu pentru noi. Domnul își dă osteneala să ne arate dragostea Sa, să ne convingă: „Voi prețuiți mai mult", zice El, „decît multe vrăbii" (Luca 12.7). „Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum sîntem și noi" (Ioan 17.2). El îi așază sub protecția Numelui „Tatălui Sfînt". El Se bazează pe faptul că vor fi păziți de toată dragostea Tatălui. Să ne încredem mai mult în El; să căutăm să primim mai mult din partea Sa. Ne putem aștepta la multe favoruri din partea Celui care n-a cruțat pe Fiul Său pentru noi. Domnul Hristos va fi vin prieten credincios; chiar dacă noi începem să ne afundăm în valuri, El ne întinde mîna și ne scoate din încurcătură. Este bine, pentru sufletele noastre, să simțim mîna Sa în toate împrejurările vieții noastre, chiar dacă, afundîndune, L-am obligat s-o întindă spre noi. clickbible.org